

Arrest

nr. 279 195 van 21 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 februari 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HENRION en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van K.D. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op (...) in Zugdidi. U woonde van 2012 tot 2016 in de Russische Federatie. Nadien keerde u terug naar Zugdidi en verbleef daar tot u vertrek uit Georgië. U bent gehuwd met K.K. (...) (O.V. X). U heeft drie kinderen. U had in Georgië een zelfstandige activiteit in de autohandel. U was een lid van de partij de Nationale Beweging. Op 23 augustus 2016 had u een auto-ongeval waarbij een tienjarig meisje werd aangereden en is overleden. Het overleden meisje behoorde tot een Tsjetsjeense familie die u de dood van het meisje kwalijk nam en bloedwraak wou omdat hun kind gestorven was. De Tsjetsjeense familie had banden met

criminelen en ook met de politie. U werd na het auto-ongeval twee dagen vastgehouden in de cel maar was niet in fout en had geen schuld aan het ongeval en bent vrijgelaten. Op 15 september 2016 bent u, toen u bij de douane-terminal was, ontvoerd door enkele mannen waarvan u vermoedt dat het politieagenten waren. De mannen die u ontvoerd hebben dreigden dat ze u om valse redenen zouden arresteren en hebben u in elkaar geslagen. U vermoedt dat deze ontvoering te maken had met het auto-ongeval waarbij het Tsjetsjeense meisje omkwam. Op 26 oktober 2016 bent u door de rechter vrijgesproken voor het incident met het Tsjetsjeense meisje. U werd door de Tsjetsjeense familie die bloedwraak wou bedreigd op de dag van de zitting. Op 2 november 2016 kwam uw vrouw met uw dochter M. (...), die mentaal gehandicapt is, van school naar huis en uw vrouw en uw dochter werden aangevallen en bedreigd door de vrouwen van de familie van het Tsjetsjeense meisje. De politie heeft een verslag over dit incident opgemaakt maar daarna is er niets mee gebeurd. Vijf dagen later, op 7 november 2016, zijn de vader van het Tsjetsjeense meisje en andere mannen van die familie bij u thuis langs gekomen. U was zelf bij uw oom, die heel dicht bij u woonde. De mannen van de Tsjetsjeense familie sloegen op tafel en vroegen waar u was. De burens en uw oom zijn tussengekomen en nadat de politie bij uw huis is toegekomen zijn de mannen opnieuw vertrokken. Uw gezin werd op die dag opnieuw bedreigd. Ze riepen dat ze een grote familie hebben en dat als een van hen in de gevangenis zou belanden er nog steeds iemand vrij zou zijn die op uw familie wraak zou nemen. Na dit incident begon u samen met uw gezin onder te duiken op verschillende plaatsen. Het gebeuren veroorzaakte psychologische problemen bij u en omdat jullie niet veilig meer waren heeft u in november 2017 Georgië verlaten. Uw vrouw en kinderen zijn u later, eind februari 2018, gevolgd. Jullie zijn gevlucht naar Duitsland waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie verzoek werd geweigerd en jullie gingen daarna naar Frankrijk waar jullie opnieuw een verzoek om internationale bescherming indienden. Ook in Frankrijk werd jullie verzoek om internationale bescherming geweigerd. In 2020 zijn jullie naar Spanje getrokken waar jullie eveneens een verzoek om internationale bescherming indienden. Ook dat verzoek werd geweigerd door de Spaanse asielinstanties. Ondertussen werd ook uw vader lastig gevallen door de familie van het Tsjetsjeense meisje. Op 19 december 2020 werd uw vader bij hem thuis door de vader van het Tsjetsjeense meisje en door andere mannen aangevallen. Die mannen probeerden het huis van uw vader in brand te steken. Jullie werden ook opnieuw bedreigd. Jullie zijn in januari 2021 vanuit Spanje, via Frankrijk, naar België getrokken.

U diende in België samen met uw vrouw een verzoek om internationale bescherming in op 21 januari 2021.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: het paspoort van uw vrouw en uw drie kinderen, uw huwelijksakte, het vonnis over het auto-ongeval, een getuigenisbrief in verband met het incident van 19 december 2020 bij het huis van uw vader en medische documenten ten aanzien van uw dochter M. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest dat, bij een terugkeer naar Georgië, de Tsjetsjeense familie van het overleden meisje, bij het ongeval waar u bij betrokken was, zal overgaan tot bloedwraak. U vreest dat ze iets ergs zullen aandoen aan uzelf en uw familie.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen. Uw asielrelaas is immers niet geloofwaardig.

Ten eerste blijkt na het opvragen en consulteren van uw asiels dossier uit Duitsland dat u ten aanzien van de Belgische en Duitse asielinstanties totaal verschillende verhalen heeft verteld over de redenen voor uw vertrek uit Georgië. Zo verklaarde u voor de Duitse asielautoriteiten dat u handelde in auto's en later ook in autobanden. U kocht drie containers met in totaal 1000 banden, waarvan slechts 80 banden in een zodanige toestand waren dat ze konden worden doorverkocht. Daarom kon u uw uitgaven niet

terugverdienen. U leende toen geld van een kennis om de banden te kunnen betalen. Deze kennis wilde toen ad hoc het geleende geld terug en dreigde u te doden als u het bedrag niet terugbetaalde. Om problemen te vermijden, ging u dan in september 2012 met uw gezin naar Moskou. Daar werkte u als chauffeur tot 2017. Uw schuldeiser kwam erachter dat u weer in Georgië was. Een vriend had u verteld dat de kennis nog steeds zijn geld terug wilde en u nog steeds dreigde te vermoorden. Banken zouden ook bezwaar hebben aangetekend en u had bovendien nog andere openstaande rekeningen. Om die redenen besloot u zich in Georgië niet aan gevaar bloot te stellen en naar Duitsland te vertrekken (zie documenten in het administratief dossier, dossier uit Duitsland, p. 48). Voor het CGVS hernam u deze asielmotieven helemaal niet en vertelde u een volledig ander verhaal, met name dat u betrokken was in een auto-ongeval waarbij een tienjarig meisje om het leven kwam en de familie van het meisje uit was op bloedwraak. U kan niet opwerpen dat u vergeten zou zijn dat u vreest vermoord te worden bij terugkeer naar Georgië door uw schuldeiser omdat die feiten dermate ernstig zijn. U gaf bovendien heel expliciet op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat u alle belangrijke elementen had verteld die tot uw vlucht uit Georgië hebben geleid (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 23). Deze vaststellingen tasten uw algemene geloofwaardigheid aan en dit in bijzonder ernstige zin.

Het CGVS stelt ten tweede vast dat u de aanleiding voor uw vertrek uit Georgië die u naar voor bracht bij het CGVS helemaal onbesproken liet voor de Duitse asielinstanties. U verklaarde in Duitsland op uw verhoor van 5 april 2018 helemaal niets over het auto-ongeval waarbij een Tsjetsjeens meisje was betrokken en is overleden en de daaropvolgende ernstige bedreigingen van de Tsjetsjeense familie die bloedwraak wilde. U verklaarde ook niets over uw ontvoering, vermoedelijk door politieagenten, op 15 september 2016, de aanval op uw vrouw en dochter op 2 november 2016 door de vrouwen van de Tsjetsjeense familie of het binnenvallen in uw huis door mannen van de Tsjetsjeense familie op 7 november 2016. U heeft ook niets verteld over de connecties van die familie met criminelen en de politie. U kan niet opwerpen dat u dit verhaal vergeten zou zijn te vermelden of dat er niet naar gevraagd werd in Duitsland. Iemand die vreest om vermoord te worden zal dat niet vergeten te vermelden. U verklaarde voor de Duitse asielautoriteiten ook heel uitdrukkelijk dat u voldoende gelegenheid heeft gehad om de redenen voor uw asielaanvraag te omschrijven en ook om eventuele andere belemmeringen te beschrijven die een terugkeer naar uw thuisland of naar een ander land in de weg staan (zie documenten in het administratief dossier, dossier uit Duitsland, p. 70-71). Het is totaal onbegrijpelijk dat u voor de Duitse asielautoriteiten niet zou vertellen dat u vreest vermoord te worden door een Tsjetsjeense familie omwille van bloedwraak indien uw verhaal waar zou zijn. U legde in België ook documenten neer die uw asielrelaas zouden moeten ondersteunen. U vertelde uw verhaal ook met detail en u gaf aan nog veel meer details te kunnen geven (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 11 en p. 15). U heeft er dus moeite voor gedaan om de Belgische asielinstanties te overtuigen met uw verhaal over uw vrees voor bloedwraak. Als u zoveel moeite doet, dan is het des te meer onbegrijpelijk dat u daar helemaal niets over zou zeggen bij de Duitse asielinstanties. Bovenstaande vaststellingen maken uw verhaal over uw vrees voor bloedwraak manifest ongeloofwaardig. Er zijn absoluut geen redenen te bedenken die zouden kunnen verschonen waarom u voor de Duitse asielautoriteiten niets heeft verteld over de wraak die de Tsjetsjeense familie zou willen nemen na het overlijden van hun dochter in een auto-ongeval. Het CGVS kan daarom niet anders dan besluiten dat u uw verhaal over uw vrees voor bloedwraak heeft verzonnen. Dat de situatie nog verergerd zou zijn omwille van uw politieke voorkeur (DVZ-vragenlijst, vraag 3) of dat uw vijanden uw politieke engagement tegen u zouden gebruiken om wraak te nemen op u (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 9) is daarom evenmin geloofwaardig. Bovendien moet ook vermeld worden dat u zelf uitdrukkelijk toegaf dat u uw land niet heeft verlaten wegens uw politieke activiteit CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 9 en p. 24). Ten derde en voor de volledigheid dient het CGVS op te merken dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) helemaal niets heeft verteld over uw ontvoering op 15 september 2016. Dat u deze kernelementen uit uw asielrelaas niet zou vermelden bij DVZ is onbegrijpelijk. Geconfronteerd met deze opmerkelijke vaststelling beweerde u dat u dit niet heeft verteld omdat u uw verhaal heel kort moest houden. U gaf aan over veel details immers niets te hebben verteld (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 15). Dit vormt echter geen aannemelijke en afdoende verschoning waarom u dit kernelement van uw asielrelaas niet spontaan had meegedeeld aan de DVZ. Immers wat uw ontvoering op 15 september 2016 betreft dient in de eerste plaats te worden vermeld dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat u dergelijke belangwekkende feiten spontaan zou aanhalen gezien het immers ook het enige vervolgingsfeit is waar u rechtstreeks bij betrokken bent geweest volgens uw eigen verklaringen. Andere vervolgingsfeiten betreffen enkel uw vrouw en dochter, en uw vader. Daarenboven werd u bij de DVZ gevraagd of u nog iets wou toevoegen aan uw verhaal waarop u verklaarde dat alles klopt en u wel nog vermeldde dat uw vader verschillende keren werd aangevallen (CGVS-vragenlijst, vraag 8). Hieruit blijkt heel duidelijk dat u wel degelijk de mogelijkheid had uw verhaal aan te vullen indien nodig. We willen in dit verband ook nog toevoegen dat uw echtgenote eveneens naliets te zeggen over uw ontvoering op 15 december 2016 voor de DVZ, wat ons doet vermoeden dat dit feit na jullie gesprek bij DVZ aan jullie asielrelaas is 'toegevoegd'. Ook deze vaststellingen doen nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten slotte dient het CGVS nog op te merken, met betrekking tot de mentale problemen van uw dochter M. (...) waarover uw echtgenote verklaringen aflegde (CGVS-vragenlijst, vraag 7), dat de verklaringen van uw echtgenote hierover niet wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Er dient te worden geconcludeerd dat de medische motieven geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Het paspoort van uw vrouw en de drie kinderen en uw huwelijksakte bewijst enkel uw identiteit en die van uw gezin. De medische documenten in verband met uw dochter M. (...) zijn enkel indicaties voor de medische problematiek van uw dochter die niet ter discussie staat. Met betrekking tot het vonnis over het auto-ongeval, waarop trouwens de datum van 10 december 2016 staat vermeld en niet 26 oktober 2016, de dag van het vonnis volgens uw verklaringen (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 13), en de getuigenisbrief in verband met het incident van 19 december 2020 bij het huis van uw vader dient er te worden opgemerkt dat om enige bewijskracht aan een document te ontfemen, het dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Tenslotte dient te worden opgemerkt dat zo er al bewijswaarde aan dit document kan worden toegekend, dit stuk hoogstens kan aantonen dat u betrokken was bij een auto-ongeval. Hiermee is echter geenszins aangetoond dat u omwille van een bepaald auto-ongeval bloedwraak zou moeten vrezen vanwege een Tsjetsjeense familie en dat u in dit verband reeds herhaaldelijk problemen zou hebben gekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van K.K. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op (...) in Zugdidi. U bent gehuwd met D.K. (...) (O.V. 9.194.773). U heeft drie kinderen. U werkte als verkoopster in een tweedehandswinkel.

U baseert zich voor het verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als uw echtgenoot, die het volgende verklaarde:

“U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op (...) in Zugdidi. U woonde van 2012 tot 2016 in de Russische Federatie. Nadien keerde u terug naar Zugdidi en verbleef daar tot u vertrek uit Georgië. U bent gehuwd met K.K. (...) (O.V. 9.194.773). U heeft drie kinderen. U had in Georgië een zelfstandige activiteit in de autohandel. U was een lid van de partij de Nationale Beweging. Op 23 augustus 2016 had u een auto-ongeval waarbij een tienjarig meisje werd aangereden en is overleden. Het overleden meisje behoorde tot een Tsjetsjeense familie die u de dood van het meisje kwalijk nam en bloedwraak wou omdat hun kind gestorven was. De Tsjetsjeense familie had banden met criminelen en ook met de politie. U werd na het auto-ongeval twee dagen vastgehouden in de cel maar was niet in fout en had geen schuld aan het ongeval en bent vrijgelaten. Op 15 september 2016 bent u, toen u bij de douane-terminal was, ontvoerd door enkele mannen waarvan u vermoedt dat het politieagenten waren. De mannen die u ontvoerd hebben dreigden dat ze u om valse redenen zouden arresteren en hebben u in elkaar geslagen. U vermoedt dat deze ontvoering te maken had met het auto-ongeval waarbij het Tsjetsjeense meisje omkwam. Op 26 oktober 2016 bent u door de rechter vrijgesproken voor het incident met het Tsjetsjeense meisje. U werd door de Tsjetsjeense familie die bloedwraak wou bedreigd op de dag van de zitting. Op 2 november 2016 kwam uw vrouw met uw dochter M. (...), die mentaal gehandicapt is, van school naar huis en uw vrouw en uw dochter werden aangevallen

en bedreigd door de vrouwen van de familie van het Tsjetsjeense meisje. De politie heeft een verslag over dit incident opgemaakt maar daarna is er niets mee gebeurd. Vijf dagen later, op 7 november 2016, zijn de vader van het Tsjetsjeense meisje en andere mannen van die familie bij u thuis langs gekomen. U was zelf bij uw oom, die heel dicht bij u woonde. De mannen van de Tsjetsjeense familie sloegen op tafel en vroegen waar u was. De burens en uw oom zijn tussengekomen en nadat de politie bij uw huis is toegekomen zijn de mannen opnieuw vertrokken. Uw gezin werd op die dag opnieuw bedreigd. Ze riepen dat ze een grote familie hebben en dat als een van hen in de gevangenis zou belanden er nog steeds iemand vrij zou zijn die op uw familie wraak zou nemen. Na dit incident begon u samen met uw gezin onder te duiken op verschillende plaatsen. Het gebeuren veroorzaakte psychologische problemen bij u en omdat jullie niet veilig meer waren heeft u in november 2017 Georgië verlaten. Uw vrouw en kinderen zijn u later, eind februari 2018, gevolgd. Jullie zijn gevlucht naar Duitsland waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie verzoek werd geweigerd en jullie gingen daarna naar Frankrijk waar jullie opnieuw een verzoek om internationale bescherming indienden. Ook in Frankrijk werd jullie verzoek om internationale bescherming geweigerd. In 2020 zijn jullie naar Spanje getrokken waar jullie eveneens een verzoek om internationale bescherming indienden. Ook dat verzoek werd geweigerd door de Spaanse asielinstanties. Ondertussen werd ook uw vader lastig gevallen door de familie van het Tsjetsjeense meisje. Op 19 december 2020 werd uw vader bij hem thuis door de vader van het Tsjetsjeense meisje en door andere mannen aangevallen. Die mannen probeerden het huis van uw vader in brand te steken. Jullie werden ook opnieuw bedreigd. Jullie zijn in januari 2021 vanuit Spanje, via Frankrijk, naar België getrokken.

U diende in België samen met uw vrouw een verzoek om internationale bescherming in op 21 januari 2021.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: het paspoort van uw vrouw en uw drie kinderen, uw huwelijksakte, het vonnis over het auto-ongeval, een getuigenisbrief in verband met het incident van 19 december 2020 bij het huis van uw vader en medische documenten ten aanzien van uw dochter M. (...)."

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

U baseert uw huidige verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot D.K. (...). In het kader van het door uw echtgenoot ingediende verzoek om internationale bescherming heeft het Commissariaat-generaal (CGVS) het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Gezien u zich voor uw verzoek op dezelfde motieven baseert als uw echtgenoot meent het CGVS dat uw verzoek om dezelfde redenen als kennelijk ongegrond dient te worden beschouwd.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest dat, bij een terugkeer naar Georgië, de Tsjetsjeense familie van het overleden meisje, bij het ongeval waar u bij betrokken was, zal overgaan tot bloedwraak. U vreest dat ze iets ergs zullen aandoen aan uzelf en uw familie.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen. Uw asielrelaas is immers niet geloofwaardig.

Ten eerste blijkt na het opvragen en consulteren van uw asieldoosier uit Duitsland dat u ten aanzien van de Belgische en Duitse asielinstanties totaal verschillende verhalen heeft verteld over de redenen voor uw vertrek uit Georgië. Zo verklaarde u voor de Duitse asielautoriteiten dat u handelde in auto's en later ook in autobanden. U kocht drie containers met in totaal 1000 banden, waarvan slechts 80 banden in een zodanige toestand waren dat ze konden worden doorverkocht. Daarom kon u uw uitgaven niet terugverdienen. U leende toen geld van een kennis om de banden te kunnen betalen. Deze kennis wilde toen ad hoc het geleende geld terug en dreigde u te doden als u het bedrag niet terugbetaalde. Om problemen te vermijden, ging u dan in september 2012 met uw gezin naar Moskou. Daar werkte u als chauffeur tot 2017. Uw schuldeiser kwam erachter dat u weer in Georgië was. Een vriend had u verteld dat de kennis nog steeds zijn geld terug wilde en u nog steeds dreigde te vermoorden. Banken zouden ook bezwaar hebben aangetekend en u had bovendien nog andere openstaande rekeningen. Om die redenen besloot u zich in Georgië niet aan gevaar bloot te stellen en naar Duitsland te vertrekken (zie documenten in het administratief dossier, dossier uit Duitsland, p. 48). Voor het CGVS hernam u deze asielmotieven helemaal niet en vertelde u een volledig ander verhaal, met name dat u betrokken was in een auto-ongeval waarbij een tienjarig meisje om het leven kwam en de familie van het meisje uit was op bloedwraak. U kan niet opwerpen dat u vergeten zou zijn dat u vreest vermoord te worden bij terugkeer naar Georgië door uw schuldeiser omdat die feiten dermate ernstig zijn. U gaf bovendien heel expliciet op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat u alle belangrijke elementen had verteld die tot uw vlucht uit Georgië hebben geleid (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 23). Deze vaststellingen tasten uw algemene geloofwaardigheid aan en dit in bijzonder ernstige zin.

Het CGVS stelt ten tweede vast dat u de aanleiding voor uw vertrek uit Georgië die u naar voor bracht bij het CGVS helemaal onbesproken liet voor de Duitse asielinstanties. U verklaarde in Duitsland op uw verhoor van 5 april 2018 helemaal niets over het auto-ongeval waarbij een Tsjetsjeens meisje was betrokken en is overleden en de daaropvolgende ernstige bedreigingen van de Tsjetsjeense familie die bloedwraak wilde. U verklaarde ook niets over uw ontvoering, vermoedelijk door politieagenten, op 15 september 2016, de aanval op uw vrouw en dochter op 2 november 2016 door de vrouwen van de Tsjetsjeense familie of het binnenvallen in uw huis door mannen van de Tsjetsjeense familie op 7 november 2016. U heeft ook niets verteld over de connecties van die familie met criminelen en de politie. U kan niet opwerpen dat u dit verhaal vergeten zou zijn te vermelden of dat er niet naar gevraagd werd in Duitsland. Iemand die vreest om vermoord te worden zal dat niet vergeten te vermelden. U verklaarde voor de Duitse asielautoriteiten ook heel uitdrukkelijk dat u voldoende gelegenheid heeft gehad om de redenen voor uw asielaanvraag te omschrijven en ook om eventuele andere belemmeringen te beschrijven die een terugkeer naar uw thuisland of naar een ander land in de weg staan (zie documenten in het administratief dossier, dossier uit Duitsland, p. 70-71). Het is totaal onbegrijpelijk dat u voor de Duitse asielautoriteiten niet zou vertellen dat u vreest vermoord te worden door een Tsjetsjeense familie omwille van bloedwraak indien uw verhaal waar zou zijn. U legde in België ook documenten neer die uw asielrelaas zouden moeten ondersteunen. U vertelde uw verhaal ook met detail en u gaf aan nog veel meer details te kunnen geven (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 11 en p. 15). U heeft er dus moeite voor gedaan om de Belgische asielinstanties te overtuigen met uw verhaal over uw vrees voor bloedwraak. Als u zoveel moeite doet, dan is het des te meer onbegrijpelijk dat u daar helemaal niets over zou zeggen bij de Duitse asielinstanties. Bovenstaande vaststellingen maken uw verhaal over uw vrees voor bloedwraak manifest ongeloofwaardig. Er zijn absoluut geen redenen te bedenken die zouden kunnen verschonen waarom u voor de Duitse asielautoriteiten niets heeft verteld over de wraak die de Tsjetsjeense familie zou willen nemen na het overlijden van hun dochter in een auto-ongeval. Het CGVS kan daarom niet anders dan besluiten dat u uw verhaal over uw vrees voor bloedwraak heeft verzonnen. Dat de situatie nog verergerd zou zijn omwille van uw politieke voorkeur (DVZ-vragenlijst, vraag 3) of dat uw vijanden uw politieke engagement tegen u zouden gebruiken om wraak te nemen op u (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 9) is daarom evenmin geloofwaardig. Bovendien moet ook vermeld worden dat u zelf uitdrukkelijk toegaf dat u uw land niet heeft verlaten wegens uw politieke activiteit (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 9 en p. 24). Ten derde en voor de volledigheid dient het CGVS op te merken dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) helemaal niets heeft verteld over uw ontvoering op 15 september 2016. Dat u deze kernelementen uit uw asielrelaas niet zou vermelden bij DVZ is onbegrijpelijk. Geconfronteerd met deze opmerkelijke vaststelling beweerde u dat u dit niet heeft verteld omdat u uw verhaal heel kort moest houden. U gaf aan over veel details immers niets te hebben verteld (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 15). Dit vormt echter geen aannemelijke en afdoende verschooning waarom u dit kernelement van uw asielrelaas niet spontaan had meegedeeld aan de DVZ. Immers wat uw ontvoering op 15 september 2016 betreft dient in de eerste

plaats te worden vermeld dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat u dergelijke belangwekkende feiten spontaan zou aanhalen gezien het immers ook het enige vervolgingsfeit is waar u rechtstreeks bij betrokken bent geweest volgens uw eigen verklaringen. Andere vervolgingsfeiten betreffen enkel uw vrouw en dochter, en uw vader. Daarenboven werd u bij de DVZ gevraagd of u nog iets wou toevoegen aan uw verhaal waarop u verklaarde dat alles klopt en u wel nog vermeldde dat uw vader verschillende keren werd aangevallen (CGVS-vragenlijst, vraag 8). Hieruit blijkt heel duidelijk dat u wel degelijk de mogelijkheid had uw verhaal aan te vullen indien nodig. We willen in dit verband ook nog toevoegen dat uw echtgenote eveneens naliel iets te zeggen over uw ontvoering op 15 december 2016 voor de DVZ, wat ons doet vermoeden dat dit feit na jullie gesprek bij DVZ aan jullie asielrelaas is 'toegevoegd'. Ook deze vaststellingen doen nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten slotte dient het CGVS nog op te merken, met betrekking tot de mentale problemen van uw dochter M. (...) waarover uw echtgenote verklaringen aflegde (CGVS-vragenlijst, vraag 7), dat de verklaringen van uw echtgenote hierover niet wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Er dient te worden geconcludeerd dat de medische motieven geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Het paspoort van uw vrouw en de drie kinderen en uw huwelijksakte bewijst enkel uw identiteit en die van uw gezin. De medische documenten in verband met uw dochter M. (...) zijn enkel indicaties voor de medische problematiek van uw dochter die niet ter discussie staat. Met betrekking tot het vonnis over het auto-ongeval, waarop trouwens de datum van 10 december 2016 staat vermeld en niet 26 oktober 2016, de dag van het vonnis volgens uw verklaringen (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 13), en de getuigenisbrief in verband met het incident van 19 december 2020 bij het huis van uw vader dient er te worden opgemerkt dat om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, het dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Tenslotte dient te worden opgemerkt dat zo er al bewijswaarde aan dit document kan worden toegekend, dit stuk hoogstens kan aantonen dat u betrokken was bij een auto-ongeval. Hiermee is echter geenszins aangetoond dat u omwille van een bepaald auto-ongeval bloedwraak zou moeten vrezen vanwege een Tsjetsjeense familie en dat u in dit verband reeds herhaaldelijk problemen zou hebben gekend."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste en enig middel op de schending van:

- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie
- de rechten van de verdediging
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen."

Verzoekende partijen wijzen op (de inhoud van) de aangevoerde bepalingen en beginselen en enkele artikelen van het Burgerlijk Wetboek.

Met betrekking tot de aan hen verweten tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen in België en in Duitsland, betogen verzoekende partijen:

“Wat hun verklaringen in Duitsland betreft, geven de verzoekers met schroom toe dat ze er onware verklaringen aflegden. Ze besloten naar “raad” van landgenoten te luisteren, in plaats van de waarheid te vertellen.

Uiteraard zagen ze al snel in dat ze geen bescherming zouden krijgen in Europa als ze bleven liegen. Daarom spraken ze in Frankrijk reeds de waarheid. De verzoekers nodigen de verwerende partij dan ook uit om hun verklaringen ten aanzien van de Franse instanties op te vragen, zodat geverifieerd kan worden dat hun relaas daar hetzelfde was als in België.

De verzoekers vertelden in België de waarheid (net zoals in Frankrijk). Ter staving van hun relaas verzamelden ze ook documenten (een vonnis en een getuigenis), die door de verwerende partij echter niet naar waarde werden geschat (zie infra, pp. 10-11).”

Aangaande de aan hen verweten omissie bij de DVZ, doen verzoekende partijen gelden:

“Zoals de eerste verzoeker ook aangaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud (NPO Meneer, p. 15), werd hem bij de Dienst Vreemdelingenzaken verteld dat hij zijn uitgebreide, volledige relaas moest houden voor zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat Generaal. De verwerende partij lijkt uit te gaan van slechte wil vanwege de verzoekers. Echter doen ze er alles aan om goed mee te werken met de Belgische asielinstanties: bij de DVZ hielden ze hun interview zo kort mogelijk, zoals gevraagd. Bij het CGVS leggen ze documenten neer die hun relaas staven.

Wat ze ook doen, de verwerende partij lijkt er vanuit te gaan dat hun intenties slecht zijn: dat ze na hun interview bij de DVZ elementen bij verzonnen, dat de documenten die ze neerleggen hun relaas niet staven enzovoort. De asielaanvraag van de verzoekers lijkt met een zekere vooringenomenheid te zijn behandeld. Dit valt te betreuren.”

Verzoekende partijen gaan vervolgens in op bloedwraak in Tsjetsjenië. Zij geven aan uitgebreide verklaringen te hebben afgelegd omtrent de aangevoerde feiten, wijzen daarbij op hun verklaringen tijdens hun respectieve persoonlijke onderhouds bij het CGVS en benadrukken dat deze verklaringen volledig overeenkomen met *“wat over bloedwraak in Tsjetsjenië geweten is”*. Verzoekende partijen wijzen vervolgens op algemene informatie omtrent bloedwraak in Tsjetsjenië. Zij concluderen op grond daarvan: *“Hieruit blijkt dat bloedwraak wel degelijk nog steeds bestaat, om verschillende redenen. De vrees van de verzoekers is wel degelijk gegrond, en had door de verzoekende partij ernstig onderzocht moeten worden.”*

Verzoekende partijen vestigen verder de nadruk op de door hen neergelegde documenten. Dienaangaande doen zij gelden:

“Er moet echter worden beklemtoond dat de stukken niet “op zichzelf” moeten worden beoordeeld, zoals de verweerder stelt, maar in het licht van het relaas van de verzoekers.

In casu was de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers' verhaal een doorslaggevende factor om hen niet als vluchtelingen te erkennen. Er is echter geen regel van internationaal of Europees recht waaruit volgt dat een gebrek aan geloofwaardigheid moet leiden tot de afwijzing van het asielverzoek. Inderdaad:

(...)

Documenten mogen derhalve niet als secundair bewijs worden beschouwd, aangezien dit in strijd zou zijn met de beginselen van geloofwaardigheidsbeoordeling. Alvorens een beslissing over de geloofwaardigheid te nemen, moeten immers alle beschikbare bewijzen worden geanalyseerd, met inbegrip van de overgelegde documenten.

Wanneer de verweerder aanvoert dat dergelijke documenten, in casu de verschillende documenten die het auto-ongeval vaststellen, enkel door geloofwaardige verklaringen kunnen worden gestaafd, vormt dit een onjuiste toepassing van het recht.

In het onderhavige geval oordeelt verweerder alle documenten afzonderlijk, zonder naar het verband te kijken en zonder rekening te houden met het feit dat zij de verklaringen van de verzoekers niet tegenspreken. In tegendeel.

Met valt dan ook te betreuren dat de verwerende partij niet voldoende rekening heeft gehouden met deze documenten en de inspanningen en de goede wil van verzoekers niet voldoende heeft gewaardeerd.”

Verzoekende partijen concluderen op basis van het voorgaande:

“Gelet op het bovenstaande, moet de asielaanvraag van de verzoekers minstens als ontvankelijk beschouwd worden, en naar het CGVS teruggestuurd worden voor een behandeling ten gronde.”

2.2. Verzoekende partijen vragen op grond van hetgeen voorafgaat:

*“- In hoofddorde, de beslissing van weigering die het verzoek kennelijk ongegrond verklaart van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 31 januari 2022 te hervormen en hen het statuut van vluchteling toe te kennen;
- In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te hervormen en het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen.”*

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen geven niet aan welke bepaling(en) van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de EU, dat het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht behelst, *in casu* en specifiek door de bestreden beslissingen zou(den) (kunnen) zijn geschonden. Evenmin geven zij concreet aan waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt de schending van dit artikel door hen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2. Verzoekende partijen bieden ook omtrent de aangevoerde schending van de rechten van verdediging niet de minste verdere duiding. Dient voorts te worden opgemerkt dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Verzoekende partijen tonen niet aan hoe zij een recht van verdediging kunnen genieten met betrekking tot de bestreden beslissingen, die een bestuurlijk karakter hebben.

3.3. Waar verzoekende partijen uit de bestreden beslissingen afleiden dat hun verzoek om internationale bescherming met een zekere vooringenomenheid lijkt te zijn behandeld, dient verder te worden opgemerkt dat zulks uit de bestreden beslissingen, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen, *an sich* geenszins kan worden afgeleid. Verzoekende partijen tonen ook anderszins op generlei wijze aan dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissingen vooringenomen zou zijn geweest. Zij brengen niet één concreet gegeven aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.6. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b),

artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

In dit kader betwisten verzoekende partijen de inhoud van de bestreden beslissingen niet waar met recht gemotiveerd wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

(...)

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekende partijen (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.7. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij zouden worden geviséerd in het kader van een bloedwraak die zou zijn voorgesproken uit verzoekers betrokkenheid bij een dodelijk auto-ongeluk waarbij een Tsjetsjeens meisje om het leven kwam.

Dient echter vooreerst te worden opgemerkt dat het een ernstige, negatieve indicatie vormt voor de beweerdte nood aan internationale bescherming van verzoekende partijen dat zij in de loop van de voorbije jaren, zoals blijkt uit zowel het niet-betwiste feitenrelaas zoals opgenomen in de bestreden beslissingen als de inhoud van het verzoekschrift, reeds meermaals en in maar liefst drie verschillende lidstaten van de EU (Duitsland, Frankrijk en Spanje) een verzoek om internationale bescherming afgewezen zagen.

Met betrekking tot de concrete, door verzoekende partijen uiteengezette asielmotieven en vrees, wordt in de bestreden beslissingen verder op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Ten eerste blijkt na het opvragen en consulteren van uw asieldossier uit Duitsland dat u ten aanzien van de Belgische en Duitse asielinstanties totaal verschillende verhalen heeft verteld over de redenen voor uw vertrek uit Georgië. Zo verklaarde u voor de Duitse asielautoriteiten dat u handelde in auto's en later ook in autobanden. U kocht drie containers met in totaal 1000 banden, waarvan slechts 80 banden in een zodanige toestand waren dat ze konden worden doorverkocht. Daarom kon u uw uitgaven niet terugverdienen. U leende toen geld van een kennis om de banden te kunnen betalen. Deze kennis wilde toen ad hoc het geleende geld terug en dreigde u te doden als u het bedrag niet terugbetaalde. Om problemen te vermijden, ging u dan in september 2012 met uw gezin naar Moskou. Daar werkte u als chauffeur tot 2017. Uw schuldeiser kwam erachter dat u weer in Georgië was. Een vriend had u verteld dat de kennis nog steeds zijn geld terug wilde en u nog steeds dreigde te vermoorden. Banken zouden ook bezwaar hebben aangetekend en u had bovendien nog andere openstaande rekeningen. Om die redenen besloot u zich in Georgië niet aan gevaar bloot te stellen en naar Duitsland te vertrekken (zie

documenten in het administratief dossier, dossier uit Duitsland, p. 48). Voor het CGVS hernam u deze asielmotieven helemaal niet en vertelde u een volledig ander verhaal, met name dat u betrokken was in een auto-ongeval waarbij een tienjarig meisje om het leven kwam en de familie van het meisje uit was op bloedwraak. U kan niet opwerpen dat u vergeten zou zijn dat u vreest vermoord te worden bij terugkeer naar Georgië door uw schuldeiser omdat die feiten dermate ernstig zijn. U gaf bovendien heel expliciet op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat u alle belangrijke elementen had verteld die tot uw vlucht uit Georgië hebben geleid (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 23). Deze vaststellingen tasten uw algemene geloofwaardigheid aan en dit in bijzonder ernstige zin.

Het CGVS stelt ten tweede vast dat u de aanleiding voor uw vertrek uit Georgië die u naar voor bracht bij het CGVS helemaal onbesproken liet voor de Duitse asielinstanties. U verklaarde in Duitsland op uw verhoor van 5 april 2018 helemaal niets over het auto-ongeval waarbij een Tsjetsjeense meisje was betrokken en is overleden en de daaropvolgende ernstige bedreigingen van de Tsjetsjeense familie die bloedwraak wilde. U verklaarde ook niets over uw ontvoering, vermoedelijk door politieagenten, op 15 september 2016, de aanval op uw vrouw en dochter op 2 november 2016 door de vrouwen van de Tsjetsjeense familie of het binnenvallen in uw huis door mannen van de Tsjetsjeense familie op 7 november 2016. U heeft ook niets verteld over de connecties van die familie met criminelen en de politie. U kan niet opwerpen dat u dit verhaal vergeten zou zijn te vermelden of dat er niet naar gevraagd werd in Duitsland. Iemand die vreest om vermoord te worden zal dat niet vergeten te vermelden. U verklaarde voor de Duitse asielautoriteiten ook heel uitdrukkelijk dat u voldoende gelegenheid heeft gehad om de redenen voor uw asielaanvraag te omschrijven en ook om eventuele andere belemmeringen te beschrijven die een terugkeer naar uw thuisland of naar een ander land in de weg staan (zie documenten in het administratief dossier, dossier uit Duitsland, p. 70-71). Het is totaal onbegrijpelijk dat u voor de Duitse asielautoriteiten niet zou vertellen dat u vreest vermoord te worden door een Tsjetsjeense familie omwille van bloedwraak indien uw verhaal waar zou zijn. U legde in België ook documenten neer die uw asielrelaas zouden moeten ondersteunen. U vertelde uw verhaal ook met detail en u gaf aan nog veel meer details te kunnen geven (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 11 en p. 15). U heeft er dus moeite voor gedaan om de Belgische asielinstanties te overtuigen met uw verhaal over uw vrees voor bloedwraak. Als u zoveel moeite doet, dan is het des te meer onbegrijpelijk dat u daar helemaal niets over zou zeggen bij de Duitse asielinstanties. Bovenstaande vaststellingen maken uw verhaal over uw vrees voor bloedwraak manifest ongeloofwaardig. Er zijn absoluut geen redenen te bedenken die zouden kunnen verschonen waarom u voor de Duitse asielautoriteiten niets heeft verteld over de wraak die de Tsjetsjeense familie zou willen nemen na het overlijden van hun dochter in een auto-ongeval. Het CGVS kan daarom niet anders dan besluiten dat u uw verhaal over uw vrees voor bloedwraak heeft verzonnen. Dat de situatie nog verergerd zou zijn omwille van uw politieke voorkeur (DVZ-vragenlijst, vraag 3) of dat uw vijanden uw politieke engagement tegen u zouden gebruiken om wraak te nemen op u (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 9) is daarom evenmin geloofwaardig. Bovendien moet ook vermeld worden dat u zelf uitdrukkelijk toegaf dat u uw land niet heeft verlaten wegens uw politieke activiteit (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 9 en p. 24).”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar zij heden boudweg poneren dat hun verhaal in Duitsland gelogen was, dat zij aldaar zouden hebben geluisterd naar de slechte raad van landgenoten en dat zij in België de waarheid zouden spreken, dient immers te worden opgemerkt dat zij hiermee bezwaarlijk kunnen volstaan om een verklaring te bieden voor de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen. Dat verzoekende partijen in Duitsland zouden hebben geluisterd naar de slechte raad van landgenoten, ontbeert namelijk iedere ernst en iedere geloofwaardigheid. Indien het relaas dat verzoekende partijen heden te berde brengen zou stroken met de werkelijkheid, kan immers hoegenaamd niet worden ingezien waarom landgenoten van verzoekende partijen aan verzoekende partijen zouden hebben aangeraden om hun vrees om slachtoffer te worden van een bloedwraak te verzwijgen voor de Duitse asielinstanties en om in de plaats daarvan een fictief relaas omtrent een vrees ten aanzien van de schuldeisers van verzoeker op te dissen. Daarenboven werden verzoekende partijen ook in Duitsland reeds gewezen op de op hen rustende medewerkingsplicht en op hetgeen er in dit kader van hen werd verwacht. Zo de feiten die zij in België aanhalen zouden overeenstemmen met de waarheid, mocht aldus weldegelijk van verzoekende partijen worden verwacht dat zij deze ook in Duitsland en van meet af aan zouden hebben aangehaald in plaats van aldaar een geheel ander asielrelaas ten berde te brengen.

In zoverre verzoekende partijen beweren dat hun relaas in Frankrijk wel zou overeenstemmen met hun relaas in België, dient verder te worden opgemerkt dat verzoekende partijen deze bewering op generlei wijze staven of onderbouwen. Zij leggen geen stukken neer waaruit zulks kan blijken. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat, zelfs indien hun relaas in Frankrijk hetzelfde was, zij hiermee geenszins afbreuk doen aan de terechte vaststelling dat zij in Duitsland een totaal verschillend asielrelaas uiteenzetten.

De Raad treedt verweerder in de voormelde motivering aldus integraal bij. De vaststellingen zoals opgenomen in deze motivering zijn van zulke aard dat zij niet toelaten ook nog maar enig geloof te hechten

aan het door verzoekende partijen ten berde gebrachte asielrelaas en de door verzoekende partijen aangevoerde vrees.

Dat aan dit relaas en deze vrees niet het minste geloof kan worden gehecht, blijkt daarenboven andermaal uit het feit dat noch verzoeker, noch verzoekster van de beweerde ontvoering van verzoeker, nochtans een kernelement in het relaas, enige melding maakte bij de DVZ. In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Ten derde en voor de volledigheid dient het CGVS op te merken dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) helemaal niets heeft verteld over uw ontvoering op 15 september 2016. Dat u deze kernelementen uit uw asielrelaas niet zou vermelden bij DVZ is onbegrijpelijk. Geconfronteerd met deze opmerkelijke vaststelling beweerde u dat u dit niet heeft verteld omdat u uw verhaal heel kort moest houden. U gaf aan over veel details immers niets te hebben verteld (CGVS, K. (...), 07.01.2022, p. 15). Dit vormt echter geen aannemelijke en afdoende verschoning waarom u dit kernelement van uw asielrelaas niet spontaan had meegedeeld aan de DVZ. Immers wat uw ontvoering op 15 september 2016 betreft dient in de eerste plaats te worden vermeld dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat u dergelijke belangwekkende feiten spontaan zou aanhalen gezien het immers ook het enige vervolgingsfeit is waar u rechtstreeks bij betrokken bent geweest volgens uw eigen verklaringen. Andere vervolgingsfeiten betreffen enkel uw vrouw en dochter, en uw vader. Daarenboven werd u bij de DVZ gevraagd of u nog iets wou toevoegen aan uw verhaal waarop u verklaarde dat alles klopt en u wel nog vermeldde dat uw vader verschillende keren werd aangevallen (CGVS-vragenlijst, vraag 8). Hieruit blijkt heel duidelijk dat u wel degelijk de mogelijkheid had uw verhaal aan te vullen indien nodig. We willen in dit verband ook nog toevoegen dat uw echtgenote eveneens naliet iets te zeggen over uw ontvoering op 15 december 2016 voor de DVZ, wat ons doet vermoeden dat dit feit na jullie gesprek bij DVZ aan jullie asielrelaas is ‘toegevoegd’. Ook deze vaststellingen doen nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Dat het gehoor bij de DVZ korter verloopt dan het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, kan de voormelde, aperte omissie in de verklaringen van beide verzoekende partijen in de vragenlijst namelijk niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een dermate essentieel en frappant element als de ontvoering van verzoeker hierin beide niet zouden hebben vermeld indien deze gebeurtenis werkelijk had plaatsgevonden.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen ten berde gebrachte asielmotieven en vrees.

Derhalve is de verwijzing door verzoekende partijen naar informatie over de praktijk van bloedwraak, nog daargelaten dat deze informatie betrekking heeft op de situatie in Tsjetsjenië en dus niet in het land van herkomst van verzoekende partijen, verder niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoekende partijen. Verzoekende partijen kunnen met hun verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekende partijen dienen zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

Zowel het vonnis als de getuigenisbrief betreffen immers stukken die eenvoudigweg en door het even wie met een computer, om het even waar en om het even wanneer kunnen zijn aangemaakt. Nergens bevatten deze stukken enig element, zoals bijvoorbeeld een stempel of zegel, dat de authenticiteit van deze stukken kan waarborgen. Ten aanzien van het vonnis, laten verzoekende partijen bovendien de terechte vaststelling onverlet dat de datum op dit vonnis niet overeenstemt met de verklaringen die verzoeker hierover aflegde. Bovendien kan aan dergelijke documenten hoogstens een ondersteunende bewijswaarde worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij

te zetten. Op zich kunnen zij echter niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van het relaas te herstellen. *In casu* worden deze stukken niet neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet de miste bewijswaarde kan worden toegekend aan de twee voormelde stukken.

De overige documenten die zijn opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen opgenomen, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, evenmin afbreuk doen aan het voorgaande.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen geheel ongemoeid laten waar gemotiveerd wordt:

"Ten slotte dient het CGVS nog op te merken, met betrekking tot de mentale problemen van uw dochter M. (...) waarover uw echtgenote verklaringen aflegde (CGVS-vragenlijst, vraag 7), dat de verklaringen van uw echtgenote hierover niet wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Er dient te worden geconcludeerd dat de medische motieven geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, onverminderd overeind.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekende partijen geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming aan en de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen en dient het beroep te worden verworpen.

3.9. Gelet op het voorgaande, tonen verzoekende partijen voorts niet aan dat zij vroeger reeds vervolgd zijn geweest of slachtoffer zijn geweest van ernstige schade. Derhalve kunnen zij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoekende partijen duiden voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT